

Vyriausybės tinklapis 2017-07-20 paskelbė, kad Vyriausybės kanceliarija organizuoja apdovanojimus „Kryptis Lietuva“ ir kviečia visuomenę teikti iniciatyvas, kuriomis užsienio lietuviai skatinami sugrįžti ir dirbti Lietuvoje arba jiems padeda lengviau integruotis sugrįžus po daugelio metų, praleistų svetur. Apdovanojimuose kviečiamos dalyvauti biudžetinės ir viešosios įstaigos, nevyriausybines organizacijas, bendruomenės, verslo įmonės ir privatūs asmenys.

Bendrauju su išvykusia į JAV asmenybe, kuri, kiek man žinoma, ten dirba grynai Lietuvai naudingą darbą ir tik mažą savo laiko dalį skiria darbui savo buities reikmėms tenkinti. Kadangi ją domina reikalai Lietuvoje, jai pasiunčiau mūsų

Vyriausybės kanceliarijos projektą „Kryptis Lietuva“.

Pasirodo, pasiūsta žinia smogiau jai į paširdžius, nes sulaukiau tokio atsakymo:

Ačiū už informaciją. Keliolika minučių nerimavau, ar atsakyti Jums, ar vyriausybei ar iš viso šitą laišką ištinti. Mano darbo grafikas labiau negu pilnas ir jau daug ką darau miego sąskaita.

Pasisakysiu.

Perskaičius, mane išpylė prakaitas. Kas ir kada vyriausybėje ir valstybės galvų lygyje supras, kad visos šios iniciatyvos „sudarančios spec. sąlygas diasporai grįžti“ yra ne kas kitas kaip tautos kiršinimas. Bolševikai per okupaciją kai pradėjo, tai dar nebuvo sustoję, aiškinti, kad diaspora yra išdavikai, ir tas yra pasėta tautos pašamonėje, ir toliau laistoma. Argi nėra aišku, kad bet kuriam galą su galu vos suduriančiam LT gyventojui tokios iniciatyvos yra kaip spjūvis į veidą. Kodėl tam, kuris galėjo išvažiuoti ir atsistoti ant kojų, sudaromos spec. sąlygos, o jam, kuris negalėjo išvažiuoti (dėl sergančių tėvų ar mažų vaikų) ne tik nebuvo žmogiškų sąlygų gyventi, bet ir jis vėl tampa mažiau reikšmingu... Spjūvis į veidą yra ir man, gyvenančiai diasporoje, būtent dėl vienos priežasties, kad ši iniciatyva bolševikiškai nematoma ir nekaltai sudaro sąlygas LT gyventojui nekęsti manęs, ir kerta per švenčiausią tautos dalyką – žmogiškus santykius ...

O kur Vyriausybės konkursas: „Vyriausybė skelbia apdovanojimus Kryptis LIETUVA ir kviečia visuomenę teikti iniciatyvas, kuriomis LIETUVOS GYVENTOJAI skatinami NEEMIGRUOTI ir LIKTI dirbti Lietuvoje ir jiems padeda lengviau suprasti globalią ekonomiką ir persikvalifikuoti į geriau apmokamas specialybes“. Tuo tarpu atsakymas yra labai paprastas. Ką mes visi (Valstybėje ir Diasporoje) galėtumėm padaryti, kad Lietuvoje gyventi būtų gerai, kad būtų vertinamas žmogus, kad būtų investuojama į žmogų (jo protą per švietimo sistemą), kaip į vienintelį lietuvių tautos turtą (Lietuva neturi naftos kraniuko), kad žmonės rinktųsi pačias inovatyviausias ir pažangiausias pasaulines specialybes, būtų patys inovatyvūs, ir Lietuva galėtų konkuruoti pasaulinėje rinkoje, kad visiems užtektų duonos ir niekas iš Lietuvos nevažiuotų, jeigu susikrovė lagaminus – išsikrautų, o jeigu išvažiavo, - sugrįžtų.

Ir dar:

- emigracija nėra nuotykis, tai yra didžiulė trauma tiek išvažiuojantiems, tiek pasiliekančiams, t.y. visai tautai
- Lietuvai gyvybiškai reikalinga stipri diaspora – Atsarginė Lietuva. Visada buvo reikalinga, visada bus.

Ką gi turėjau jai atsakyti?

Iš tikrųjų Amerika į negandas patekusiems lietuviams visais laikais buvo saugi pastogė ir ramybės uostas, prasigyvenimo savo buitį pagerinti Lietuvoje šaltinis. Juk nuo raudonojo tvano pasitraukę lietuviai išliko, likę laisvėje be Tėvynės, ją nešiojo širdyse, įvairiais būdais veikė nepriklausomybės atgavimo kryptimi. Tik ne kokie neišmanėliai, o tikri Lietuvos priešai teigia, kad Smetona pabėgo, kad Lietuvos inteligentija be reikalo emigravo, tarsi kūjis virš jos galvos ir pjautuvus po kaklu nieko nereiškę; tai patvirtino čia likusių ministrų, karininkų bei eilinių karių ir iškilų civilių gyventojų tragiški likimai.

Atsakiau taip:

Esu viena proga parašęs: „Kur lietuvis ar jo kapas, ten dalelė Lietuvos“. Todėl nesisielokite, Jūs esat dalelė Lietuvos.

Vyriausybė iš tikrųjų kurpia susirūpinimo ir veiklos regimybę, o iš tikrųjų kiršina čia pasilikusius ir išvykusius lietuvius, jokių pastangų užtvėnkinti bėgančią iš Lietuvos upę nededa. Girdi, patys susigrąžinkite, nes nebebus kas uždirbti galėtų jums pensijas.

Tiesioginiai procesai vyksta lengviau nei grįžtamieji: sudėti lengviau nei atimti, dauginti lengviau nei dalinti, eiti į priekį lengviau nei eiti atbulom, o yra procesų, grįžtamojo veiksmo neturinčių. Sprogus bombai, ją sudarančios medžiagos neišnyksta, tačiau jų surinkti jau neįmanoma.

Beveik tris dešimtmečius valdžios vartėsi ir tebesivarto pertekliuje, stebėjo sprogstančią emigracijos bombą tarsi linksimą fejerverką ir staiga ... „praregėjo“. Nematė lavininės emigracijos, žudymų ir savižudybių, nevirtę malšinančiųjų alkoholiu.

Nuo krypties rodyklės sukiojimo ten ar atgal, keleivis savo kelio krypties nebepakeis, nes „kas tik klausė kvailo vado, tas tikrai nelaimę rado“ („Apuoko ir asilo“ moralas“). Ne kanceliarija premijomis už siūlymus

„grįžkit į Tėvynę“ turi rodykle manipuliuoti, o Vyriausybė turi išgirsti mano čia paminėtos „emigrantės“ balsą.

Teisi laiško autorė kad paskelbtos iniciatyvos yra ne kas kitas kaip tautos kiršinimas. Nuo savęs pridursiu, – blogai užmaskuotas skatinimas emigruoti, nes absurdiškas veiksmas sukelia atitinkamą atoveiksmį.

2017-08-10